

prekleti rabušci zajne zvecom nastavljajo, kej ti lahko kropčajo zvežem, da boš mela počeno, pa ne trebal po Natani drota kupiti. — Če do resen volitve, zato sem vidla gnes na vtaki krei rihtara po tri jegove pajdaše notri k Süleki iti, te se že v kup kitijo . . . Nato pa mi pride eden poznani nasproti, pa me je telko zamüdjö, kaj sem ne mogo več tistih ženskih dobiti; tepa ne vem, kak so se dale spominjale. — Ljübi „Štajerc“, če še maš telko prostora, te bi ti povedo kaj nom tü dol v našoj liberalnoj granici dobro; od Božiča zej vsako nedelo vse forme fašenske bale; ne vem, al naši oštarjaši mislijo, kaj momo telko penes al jih oni telko nücajo; nekaj je mislim to zadnjo. Za bode dosti, drüğü pa več!

Od sv. Jurja ob Ščavnici. (Pogovor Jamniškega Kokota, Piceka in Jarika). Kokot pozno v noči zakriči: kikeriki! Picek pa začuden vpraša: Očka, kaj se vam tak nevarnega zdi? Na ta pogovor pa še se Jarika prebudi, ki navadno blizo okna spi, pa hitro skozi okno svoj rüdeč kljunček podrži in pravi očki in bratcu: He, he, gospod Ratej že spet tako pozno na Staro goro hiti; ves je potegnen v kapuc, ko bi ga le videla. Kokot pa pravi: Draga hčerka, rad ti verjamem. Ko sem bil enkrat po opravkih pri sosedu Koku, mi je ta pravil, da ga je neki večer srečal tudi na tem potu. Ko se mu je gospod Ratej bližal in toraj sosedu Koka opazil v temni noči, se je potegnil v svoj plašč kot polž v lupino in takoj krenil na drugo stran ceste, da bi ga Kok ne spoznal. Pa Kok je bil kšajt kerle; tudi on gre na tisto stran ceste in z laterno ravno v kšiht posveti temu ponočnemu polžu, pa kaj zagleda? iz te polževe lupine štrli kaplana Rateja nos! — Nadalje pa povzame Picek besedo; on pa pravi: Nekoč zobljem malo korüze, ki mi jo je gospodinja vrgla. Ko se malo özrem, vidim da proti meni lepo stopica gospod Ratej. Hitro nabrusim peruti in frknem naravnost čez bukovje mimo Duhovske cerkve na staro lipo. Prav blizu pa zaslišim nek šepet; poskakljam tiho po vejah bliže in zagledam enega čuka in sovo. Skrijem se za deblo, nategnem vrat, da je bil dolg kot rokav. Tu pa pravi sova čuku: le čakajva, boš videl, ko gre gospod Ratej notri, za kakih pet minut bode ta že deklico poslala po raznih opravkih, da ju menda pri njunih poslih ne moti. Pa že stopi gospod na prag: pa mislim, če je res, kar sta sova in čuk šepetala, pa še počakam, da vidim. Ni še minulo pet minut, že je deklica letela nekam po pürgi. Sova še pravi čuku, kam do polnoči bo že ostal tukaj. Potem si mislim: Picek, to ti je predolgo čakati, pa sřčim naravnost čez Gašparov mlin domov. Doma pa najdem naše pri večerji. Ko dopovem, kar sem videl, se oglasi še Jarika in pravi, da to ni nič novega, ker deklina gospodu ta obisk rada vrne s tem, da rada pride pod listnjak v kaplanovo klet. — Kokot pa pravi: deca moja, zdaj pa gremo spat, bomo se o tem drugikrat nadalje pogovarjali . . .

Orehovci pri Zgornji Radgoni. Ne jokajte se

za mene, jokajte se za-se in za svoje otroke; meni in mojim otrokom hvala Bogu dobro gre. — Slovenski časniki napenjajo zopet svoje možgane čez mene, na vse strani. Veseli me, da ljudstvo vè, da še živim; hvala vam! — Kaj pa moja zakonska ločitev koga briga? Ali ima kdo kakšno izgubo? Kaj pa, ako se pustijo ločiti ljudje velikega stanu, knezi, ministri itd.; nikdo ne laja za njimi. Jaz vendar nisem najslabši človek na svetu; živel sem 47 let z mojo nemirno ženo in bi še dalje, če bi me ne bila ona pri sodnji tožila zavoljo razdelitve premoženja. Ne jaz sem začel tožiti, razumite, ampak moja žena mene . . . Midva sva se pri okrajni sodnji lahko pogodila brez vseh stroškov in brez vsega sovraštva. Rekel sem ji: „Ako eno leto nič hudega o tebi ne slišim, znaš nazaj k meni priti in vstopiti v tiste pravice, kakor dozda; samo jaz hočem mir imeti na stare dni.“ Pa me je res mlo za odpusčanje prosila. Kaj pa Vi, g. župnik pri Negovi, kaj pa bode zdaj na to stvar Vaše negovske žene rekle? Vi in Vaše ženske me ne bodele ne v vebesa ne v pekel spravili. Zato ste se toliko za Vaše občinske volitve prizadevali in si skozi ženske volilce pod svojo komando pridobivali. Vi ste pač milostljivi mož, da ste grešnike obiskovali od hrama do hrama, pa ne za nebasa, ampak za svojo mrežo. Ne mislite, da bi jaz toliko nor bil, da bi pri občinskih volitvah okoli vohal; saj so v zgornjo-radgonskem okraju občinske volitve peto kolo na vozu . . . Kaj če bi takrat moja žena v negovski občini bila, bi vendar tudi z Vami držala na Vašo stranko? Kër pa ni tam bila, se ni nikdo zanjo brigal. Ona ne bode nikake nadloge trpela, dobi toliko, da lahko živi; ona me tudi lahko slobodno obišče kadar hoče; kër si nisva v sovraštvu, tudi zdaj kakor nikdar ne bodem nič slabega o nje pisal. Ona naj živi, kakor sama hoče, jaz pa, kakor jaz hočem. Kaj pa mi morete, morete, morete? . . . Ne mislite, vi dragi . . . , da vam bodem še več odgovarjal! S primernim spoštovanjem udani F. Wratschko.

Zobna kräma

KALODONT

Ustna voda 17

Slovenci v deželnem gospodarstvu vojvodine Stajerske.

Po spisu dež. posl. dr. Eugen Negri.*

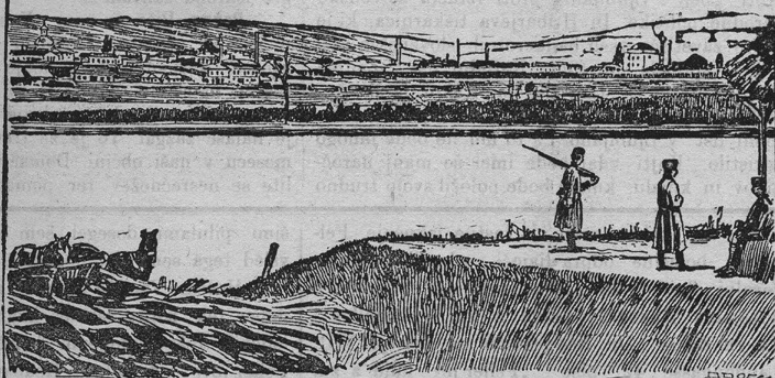
Pred enim mesecem izšla je iz peresa drž. in dež. posl. dr. Benkovića knjižica z zgorajšnjim naslovom, v kateri se je hotelo dokazati, da se na Stajerskem Slovenci ne samo glede števila

* Benkovič je izdal knjižico, v kateri hoče opravičiti slov. obstrukcijo v staj. dež. zboru, ki nam je prinesla toliko škode. Ta knjižica je pravi švindell! Posl. dr. Negri je z dokazi odgovoril na Benkovićevo čestitko. Smatramo za potrebno, da objavimo nekaj točk iz tega odgovora; kajti tako bode i slov. spodnje-stajerska javnost o klerikalnih lažeh podučena.

(Op. uredništva.)

Silistria.

Glavna točka v rumunsko-bulgarskem sporu je vprašanje o usodi bulgarske trdnjave Silistria ob Donavi. Kakor znano, zahteva Rumunija poleg bulgarskega dela pokrajine Dobruđa tudi trdnjavo Silistria, ki je ravno tako v gospodarskem kakor v vojaškem oziru jako važno mesto. Proti tej zahtevi se seveda Bulgarija strastno brani. Silistria je eden najvažnejših pristanov na spodnji Donavi, ki je tukaj že 2½ kilometra široka. Silistria bila je svoj čas ena najvažnejših turških trdnjav in je v turško-ruskih vojnah prav važno vlogo igrala. Po berolinski pogodbi je dobila Bulgarija mesto; morala bi pa trdnjavo samo demolitirati, kër izgleda ta kakor grožnja napram Rumunski. Ali Bulgarija se ni držala pogodbe in je trd-

Silistria von der rumänischen Seite gesehen.

njavo obdržala ter celo izboljšala. Mesto Silistria, kate-rega nam predstavlja naša slika od rumunskega brega, šteje 13.000 prebivalcev. Danes se ne more prorokovati, kako se bode rumunsko-bulgarski spor rešil in komu bode Silistria v bodoče pripadala.

glav, marveč tudi glede njih plačevanja davkov oestro oškoduje. Končni račun dr. Benkovića se glasi, da dobijo Slovenci za 5%, to je za 1.000.000 K manj od izdatkov štajerske dežele, nego plačujejo v obliki davkov.

Ta račun je napačen in ima edini namen, opravičiti slovensko obstrukcijo z vsemi njenimi deželi ter tudi Slovincem škodljivimi posledicami. Benkovič trdi, da dobijo Slovenci za okroglo en milijon manj od dežele, nego bi imeli z ozirom na velikost plačanih davkov zahtevati. Benkovićeve trditve pa so tako napačne, da prinašajo naravnost dokaz, da dobi slovenski del dežele od Štajerske mnogo več, nego plačuje davkov.

Dokazal bodem to s številkami, ki jih je dr. Benkovič sam objavil; ali spominjal se bodem tudi tistih milijonov, ki jih pusti dr. Benkovič v primernem trenutku izginiti . . .

Dr. Benkovič razdeli deželne izdatke prvič po svojem namenu, je-li imajo Nemcem ali Slovincem ali obema skupaj (neutralno) koristiti, drugič pa po usodi porabljenih sredstev, to je po tem, komu prinašajo narejeni izdatki korist. Ena primera naj to pojasni. Vinogradniška šola v Mariboru služi obema narodoma skupaj, je torej po svojem namenu „neutralna“ (čeprav je % učencev Slovencev); sredstva, ki se jih porabi za to šolo (83 322 kron), dobi večidel mesto Maribor; vsled tega računa Benkovič 80.000 K za Nemce in le 3 322 K za Slovence. Na ta način deluje dr. Benkovič; in tako pride do nerazumnega sklepa, da služi 44.97% izdatkov Nemcem, 9.90% Slovincem in 45.13% deželnih davkov občini; torej so za okroglo 5% ogoljufani.

Dr. Benkovič sam torej pravi, da je 45.13% izdatkov „neutralnih“, torej da so pri teh izdatkih tudi Slovenci udeleženi. Vkljub temu ima čelo, da računa za Slovence le 9.90% izdatkov. Benkovič postopa tako-le: Neki sin išče pomoči pri oblasti proti lastnemu očetu, češ da ga oče ne vzdržuje stanu primerno. Družina ima 5 glav, oče ima 15.000 K letnih dohodkov, gospod sin pa dobi od teh le 360 K žepnega denarja. To ne odgovarja dohodku očeta. Oče pravi, da mora za sina stanovanje, hrano, šolnino, obleko plačati. Sin pa pravi, da mora oče to tudi za sestre in brate storiti in da on ne dobi nič družega nego 360 K. Stališče tega sina je obenem stališče dr. Benkovića. Le žepni denar Slovencev velja, oskrbo, stanovanje in obleko pa dobijo tudi Nemci; to je torej „neutralno“ in se ne sprejme v račun.

S tem je vrednost Benkovićeve knjižice resnično označena. Omeniti pa hočem še par posebno jasnih slučajev. Za orožništvo, naturalna oskrbovališča, vzdržanje okrajnih cest, pospevke za vinogradništvo, pospeševanje deželne kulture, zavod za gluhoneme, vinogradniško in sadjarsko šolo v Mariboru, za norišnice in hiralnice izdaja dežela okroglo 3 milijone kron. Benkovič dela tako, kakor da bi od te svote slovenski del prebivalstva prav nič ne imel. Pri vinogradništvu mora Benkovič vendar priznati, da dobijo Slovenci mnogo več nego Nemci. Vendar pa ne pove niti tukaj resnice v polni meri. Benkovićeve številke same govorijo tako-le: 1. uprava K 19.177 (neutralna, izgine torej končno popolnoma). 2. Deželni trsni nasadi in viničarske šole K 139.000, od teh K 49.000 za Nemce, K 90.000 za Slovence. Takih deželnih trsnih nasadov imamo v 3 nemških in v 7 slovenskih okrajih. Viničarske šole so imele doslej 846 absolventov, med njimi 139 Nemcev in 707 Slovencev. 3. Državni trsni nasadi K 40.300, od teh za Nemce K 10.300, za Slovence K 30.000. Skupaj je 13 državnih trsnih nasadov, od teh 1 nemški, 12 pa slovenskih. 4. Brezobrestna posojila. Proračun obsega le potrebne obresti od dežele v ta namen sprejetega posojila v znesku 72.000 K. Iz teh števk je razvideti, da je pri tej postojanki razmerje med zgornjo in spodnjo Stajersko 1:19; Benkovič pa „izračuni“ 1:5. Od leta 1893 do 1910 je štajerska dežela izplačala na brezobrestnih posojilih v 22 okrajih, i. s. v 7 nemških (tudi radgonski in emureški okraj je k nemškim računani) in 15 slovenskih okrajih skupaj K 2.274.130. Od tega je padlo na Nemce 92.204 K, na Slovence pa 2.181.930 K. Na ta dejstva Benkovič „pozabi“. Postojanka „razne podpore“ znaša 49.740 K in Ben-

Nahirajte nove naročnike!

kovič jo piše ednostavno Nemcem na rovež. Izda se pa ta denar za vinogradniške inštruktorje (od katerih je 7 Slovencev in 1 Nemec), za obhod vinogradov, za nabavo gumij v bogim vinogradnikom, za premije potrebščin kmetom itd. Tako slepari Benkovič javnost! L 1910 se je na shodih potovalnih učiteljev (7 slovenskih in 1 nemški) razdelilo cepljenih trt za K 17.000 in to 34.000 komadov v nemških in 338.000 komadov v slovenskih okrajih. In Benkovič še vedno laže, da se slovensko prebivalstvo zatira.

Istotako se je dr. Benkovič blamiral pri deželni šolskem svetu. Spodnja Štajerska plačuje po dr. Benkoviču 18% deželni davkov, dobi pa 36% izdatkov za šolstvo cele dežele. In Benkovič še vedno javka o krivicah, ki se godijo baje slovenskemu ljudstvu. Za cestne zgradbe na Spodnjem Štajerskem izdaja dežela K 117.000. Benkovič te svote seveda ne računi. Ali ni to švindelj? Kér govori Benkovič ravno o krivicah pri cestnih zgradbah, naj omenimo to-le: Na Štajerskem se vsako cesto, ki jo hoče graditi kak okraj, pa če je še tako neumna, od strani dežele s 30% subvencionira. Okraj seveda mora graditi; dežela da samo 30% podpore in potrebne strokovnjake. Slovenski okrajni zastopi pa imajo vse druge politične skrbi, nego da bi se za zgradbe potrebnih cest brigali. Benkovič naj le pogleda, kako znajo Nemci v ptujskem okraju gospodariti in ceste graditi!

Dežela izdaja nadalje 5.400.000 K za zdravstvo in dohodlost. To je v prid nemškim kakor slovenskim prebivalcem. Ali Benkovič ednostavno trdi, da nimajo Slovenci ničesar od tega...

Tako zavija z neverjetno nerodno roko Benkovič cel položaj. Bolje bi bilo, da bi omenjeno knjižico en Tergrav podpisal, ne pa akad. izobraženi dr. Benkovič. Razsvetili smo Benkovičeve laži na podlagi najznačilnejših števil iz odgovora dr. Negri. Ako treba se bomo še natančneje pomenili. Benkovič je hotel dokazati, da slovenski del prebivalstva

od dežele mnogo manj dobi, nego ji plačuje; dokazal je pa naravnost nasprotno. In tako je dalta dr. Benkovič tistim, ki obsojajo in se borijo proti zločinskislovenski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru, sam najboljšo orožje v roko.

Benkovičovo delo bode imelo gotovo mnogo uspeha...

Novice.

Kaj pa Avstrija? Kakor znano, so v zadnjem času slovenski listi obeh strank z naravnost neverjetno predrznostjo se navduševali za Srbijo ter Rusijo in hujskali proti lastni avstrijski domovini. Ti prvaški listi so celo izdali nekakih „10 zapovedi“, po katerih bi se moral vsak Slovenec ravnati. V teh zapovedih pravijo m. dr.: Slovenci, Hrvat in Srbi (!) so bratje, en narod s tremi imeni (torej tisti kraljemorilci, s katerimi se zamore vsak čas krvava vojna začeti, ki hočejo na naše sinove in brate streljati, so „naši bratje!“) — Le v edinosti Hrvatov in Srbov ter Slovencev leži rešitev (ta edinstvo se pa da le tedaj uresničiti, ako se Avstrijo razbijel). — Spominjaj se vedno, da si kot Slovenec. Hrvat ali Srb vejica velikega slovenskega drevesa (ta slovenska vejica bi se bila že darno posušila, ko bi jo ne Nemci polivali!).

— Bodi ponosen, da imaš 12 milijonov ruskih, slovenskih in hrvatskih „bratov“ in da si Sloven, katerih je 160 milijonov. — Bodi ponosen, da so Rusi, Bulgari itd. tvoji „brati“ (z rusimi „brati“ bodejo morda kmalu morale avstrijske puške govoriti!) — Spominjaj se, da je tvoja domovina velika, čeprav je razkosana (z drugimi besedami povedano: Avstrija ni slovenska domovina, temveč za prva ke leži „domovina“ v Rusiji in Srbiji!) itd. — To je torej mnenje slovenskih voditeljev. Slovensko ljudstvo samo pa se požvižga na srbske in ruske „brate“ in je veselo, da živi v Avstriji ter hoče Avstriji zvestobo obdržati.

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Narodni list“ umira. Traurig sterben die Ratzen“, je nekdo rekel. Celjska „narodna politika“ je doživela hitri in klavni polom, čez katerega ni moglo pomagati nobeno osebno psovaje, nobeno nadrradikalno divjanje in nobeno klečeplazenje pred klerikalnimi mogotci. Vse so poskusili pod vodstvom dr. Kukovca, Spindlerja in Lesničarja stoječi močiji, a vse zamanj. Niti vrage niti svetniki jim niso hoteli pomagati. Izrabljali so denarne slovenske zavode za svoja politična podjetja. Celjska posojilnica je morala baje prav lepe tisočke plačati za „narodne“ liste. A zdaj se tudi že tej posojilnici neumno zdi in zato noče „Narodnega lista“ več „na puf“ tiskati. In tako je zdaj sredi zime „Narodni list“ brez strehe. Baje je le v preteklem letu za 10.000 kron dolga napravil. Žalostnim obrazom zvezal je torej „Narodni list“ svoj kovčeg in odpotoval tja čez mejo proti „beli“ Ljubljani, proti Izraelu slovenske narodne politike. In Hribarjeva tiskarnica, ki je pravo zavetišče vseh bankerotnih slovenskih časnikov, sprejela je tudi „Narodni list.“ Zadnja številka se je že tam tiskala. Kakor farško-koroški listič „Šmir“ priromal je torej tudi „Narodni list“ v Ljubljano. Pa to mu ne bode mnogo koristilo. Kajti zdaj bode imel še manj naročnikov in kmalu bode položil svojo trudno

glavico in bode zaspal zadnji spanje, kabosti, nešteta vrsta njegovih enakih tovarišev. Še in žalostno! Res žalostno! Ké bi imeli le ma S časa, bi se s celjsko narodnjakarsko gospo oče jokali. Tako pa se joka sam dr. Kukovec kakim je prerok na jeruzalemskih razvalinah...

Tepen kaplan. Zadnjič smo poročali, da nom bil politični kaplan Bozina v Št. Lenartu slo gor. obsojen na 200 kron globe, ker je relja neverjetni, prav slovensko-klerikalni surovost napadel iz političnih vzrokov nekega poštnišk kmetkega fanta, ga pretepel ter težko ranil. Čudno se nam zdi, da v kljub izredni milo je sodišča cerkvena oblast tega kaplana-pretepa bol že davno ni pognala tja, kamor spada. L ljudstvo si hoče samo pomagati. „Slov. narodni namreč poroča, da je bil preteklo nedeljo plenc maši kaplan Bozina od razjarjenega ljudstva kor dejansko napaden in hudo tepen. O zadevi vno bode dobilo že še natančno poročilo. Na vs način pa je naravnost sramotni škandal, ki Av pač le na spodnjem Štajerskem mogó, da kaplan, ki se upa vsak dan pred oltar stopiga ponočnjak in pretepač najgrše vrste. Fej, fe sm

Mrličji se budijo. „Sloga“, ki se še ved iz bogve kakšnega vzroka v Ljubljani tisk je poroča v zadnji številki, da se bodejo pri doh doh deželnozborskih volitvah „slogaši na črti udeleževali neodvisno povsod z lastni kandidati...“ Sakrabort! Klerikalci so baj pred to grožnjo že na hrbet padli! Mrličji budijo... gospóda „slogaška“, škoda truda stil denarja, — kar je mrtvo, je pokopano... gri

Prvaški polom se je zgodil zopet v Bre cah. Med tamšnjimi prvaki igral je namr tudi laški trgovec Jože Boecio veliko vlogo. Pa laški Slovehec je prišel zdaj v konkurz. Pa konkurz je tako čuden, da se bode mora menda tudi državno pravdnštvo zanj zanimat. Kajti tri dni pred naznanilom konkurza zastav je Boecio vso svojo zalogo blaga, svoje premnine in zahteve svoji sestri Rozi Tepes, nadal Ivanu Vidmar in brežiški posojilnici. Ostali upniki so na ta način za svoje zahteve ogolufan Radovedni smo, kako bode ta brežiški škandl končal.

Napredna zmaga. Dne 20., 22. in 24. j. atij nuarja vršile so se volitve za okrajni zast slovenje-bistriški. Naši somišljeniki so dose lepo zmago, tako da ostane okrajni zastop z pet v naprednih rokah. Naskok prvaških n sprotnikov je ostal bez uspeha. Čestitamo vrlil volilec prav prirsčno za lepo, v gospodarske in političnem oziru vevaležno zmago!

Okrajni zastop v Konjicah postal je nesklep, čen, ker je izstopilo 18 članov, med njimi odbornikov. Oblast bodi morala zastop čimprej razpustiti in nove volitve razpisati.

Za obmejne vojske se je vprizorilo v Ptujš veliko vesalico s koncertom vojaške godbe, le je imela izredno lep uspeh. Za veselico so 57 zlasti trudile ptujске dame, na čelu jim sopro uradnega vodje gospa Anny pl. Netoliczka. V cel selica je imela vkljub ogromnim režijam č stega dobička 1.525 kron, katero z mali Ptuj izredno veliko svoto se je v namen obmejnih vojakov odposlalo. Vsem prireditelje gré iskrena zahvala!

Požar. Piše se nam: V soboto dné 25. j. nuarja je posestniku Alojzu Rojko v Vurberg zgorelo gospodarsko poslopje z vsem orodjem senom in slamo. Škoda je za 3000 kron, kater zavarovalnina le deloma krije. Neznani storile je nalašč zažgal. To je že tretji slučaj v enem mesecu v naši občini. Domačini in sosed, usmilite se nesrečnežev ter pomagajte jim po mož

šimi pilulami dosegel sem krasne uspehe in vsled tega sem ju mnogokrat priporočal.

Hočemo Vam še povedati in sicer iz izkušnje dober tek, zdrav želodec imamo in nobenih že ločnih težav, nobenih bolečin, odkar rabim Fellerjeve odvajalne Rhabarber-pilule z zn „Elsapillen.“ Poskusite jih tudi, one uredi odvajanje, pospešujejo prebavo, vplivajo proti kr in izboljšajo kri. 6 škatljic franko 4 krone, medbe tem ko se dobi od Fellerjevega Elsafluida po izkusni tucat za 5 kron. Izdelovatelj obeh prei paratov samo lekarnar E. V. Feller v Stubici Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Redilno — zdravo — poceni
Za otroke najboljše

Zemlja

je važna in hladna, tudi poleti. Kdor se giblje mnogo na prostem, je torej lahko prehlajenju, revmatičnim in gihtičnim bolečinam izpostavljen. Pozimi dostikrat v stanovanjih vleče, ali so preobilo ali pa premalo zakurjena in vlažna. Tudi tukaj nastopajo vedno revmatične, gihtične bolecine, boleost v vratu, zobobol in bolecine v prsih, bodeenje na strani ter mnogo drugih bolecín. O dobrih domačih sredstvih dokazuje le resnica iz ust izkušenih ljudi več, nego vsako sebično hvalenje. Taki izborni, priznani pre-

parati so, kakor vemo iz lastne izkušnje, Fellerjev bolečine odpravljajoči, zdravilni, okrepčevalni fluid z zn. „Elsafluid“ ter Fellerjeve odvajalne Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen.“ Tu en dokaz: Dr. Neugebauer na Dunaju VIII, Landongasse 42, piše: „Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ se je nekemu 83 letnemu možu, ki trpi na „Arteriosklerose“, od prijateljske strani priporočalo, da odpravi slabost muskelnov njegovih nog. Resnično mu je to prijetno namazanje dobre službe storilo in izjavlja ta gospod, da gré zdaj bolje.“ Gospod dr. R. Schmidt, Pitten, Nižje-Avstrijsko, piše: „S Fellerjevima dvema Elsa-preparatoma, zlasti z Vašim fluidom in Va-